

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. София , 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16 в закрито заседание на двадесет и шести август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20211100901712 по описа за 2021 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

гр. София, 26.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав в закрито съдебно заседание на двадесет и шести август две хиляди двадесет и първа година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

като разгледа ч. търг. дело № 1712 по описа за 2021 година, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 25 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) вр. глава XXI „Обжалване на определенията“ ГПК.

Образувано е по жалба на „С.М.Т.“ ЕООД – в процес на регистрация, подадена чрез упълномощен адвокат, срещу отказ № № 20210730181146-3/05.08.2021 г. на Агенция по

вписванията, постановен по заявление А4, вх. № 20210730181146/30.07.2021 г. за вписване на еднолично дружество с ограничена отговорност.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на отказа, тъй като дадените от регистърния орган указания били изпълнени, а от ЗТРРЮЛЦ не произтичало изискване за нотариално удостоверяване подписа на преводача.

Регистърният орган е депозирал отговор на жалбата, в който се излагат допълнителни съображения в подкрепа на постановения отказ, които е следвало да бъдат изложени при неговото постановяване, затова и не се налага тяхното обсъждане. Последните изменения на разпоредбата са концептуално неадекватни на охранителния характер на регистърното производство и въпреки че предоставят определени процесуални права на регистърния орган, не го превръщат в страна в производството.

Съдът, като разгледа събраните доказателства, намира следното:

Със заявление А4, вх. № 20210730181146/30.07.2021 г., подадено от изрично упълномощен адвокат, е поискано вписване в ТР на нов правен субект - „С.М.Т.“ ЕООД, капиталът на което се притежавал от Х. ГмбХ, HRB 16254, чуждестранно юридическо лице, държава: ГЕРМАНИЯ. Длъжностното лице при АВ постановило обжалвания отказ като приело, че не са представени доказателства, установяващи съществуването на учредителя чуждестранно юридическо лице, заявено за вписване като едноличен собственик на капитала и удостоверяващи лицата, които го представляват по националния му закон (респ. упражняват правата му съгл. чл. 65, ал. 3 от ТЗ), във вид съответстващ на изискванията на чл. 18 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 7, ал. 3 на Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър, тъй като подписът на преводача не бил нотариално удостоверен, съгласно изискванията на чл. 21а, ал. 1 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, каквито указания били дадени на заявителя, но същият не релевирал изпълнение.

Жалбата е основателна.

Обжалваният отказ е постановен в неправилно приложение на закона и следва да бъде отменен. Същият е основан единствено на неизпълнени указания за представяне на удостоверение за актуално правно състояние на учредителя Х. ГмбХ, HRB 16254, чуждестранно юридическо лице, държава: *****подписът на преводача на което да е нотариално удостоверен.

Проверката, която длъжностното лице по регистрация извършва следва да се ограничи в рамките на предвиденото в чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ и по-конкретно в т. 5 на разпоредбата, която регламентира съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона да се установява от представените документи по т. 4, което означава, че длъжностното лице по регистрация е административен орган, в чиито правомощия се включва единствено и само преценката относно това дали във всеки един конкретен случай са представени онези доказателства, които от външна (формална) страна установяват основателността на заявеното искане. Разпоредбата на чл. 21, т. 4 ЗТРРЮЛНЦ пък е категорична, че длъжностното лице по регистрацията проверява дали към заявлението са приложени всички документи,

съгласно изискванията на закон – този, който предвижда вписването, т. е. терминът е използван в тесен смисъл.

В настоящия случай заявителят е представил извлечение от Търговския регистър на Районен съд Зигбург за Х. ГмбХ, по партида № HRB 16254. Документът е с апостил и представен в превод на български език, извършен от С.В., подписът на която обаче не е нотариално удостоверен. Този документ установява факта на съществуването на Х. ГмбХ, неговото представителство и адресът му на управление.

Неправилен е изводът, че представения превод не съответства на чл. 18 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 21а от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа превод на представените на чужд език документи. Според чл. 18, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ заявлението и приложенията към него се подават на български език, а според ал. 2 документите могат да се представят и на всеки от официалните езици на ЕС (немският е такъв официален език), като в този случай документите се представят заедно със заверен превод на български език. В чл. 7, ал. 3 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до ТРРЮЛНЦ пък е предвидено, че когато документите са на чужд език, те се представят заедно с превод на български език, извършен от преводач, включен в списъка на Министерството на външните работи, като подписът на преводача, положен в извършения от него превод, се удостоверява от нотариус по реда на чл. 21а, ал. 1 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа (ДВ, бр. 73 от 1958 г.). Цитираната разпоредба на чл. 21а, ал. 1 ПЛЗПДДК предвижда, че за чуждестранен документ, преведен на български език по реда на този правилник на територията на Република България и предназначен за ползване в Република България, е необходимо подписът на преводача, положен в извършения от него превод, да бъде нотариално удостоверен в Република България, като при удостоверяване на подписа преводачът представя пред нотариуса и документа по чл. 18, ал. 2. С Наредбата са въведени допълнителни изисквания към документа, съдържащ превода, които липсват в чл. 18, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ – както относно автора на превода, така и относно въвеждането на квалифицирана форма на удостоверяване на неговия подпис. За въвеждането на подобни допълнителни изисквания обаче липсва законова делегация. При това положение, чрез въведените в чл. 7, ал. 3 от Наредба № 1/14.02.2007 г. допълнителни изисквания се „дописва“ без основание чл. 18, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, което е недопустимо. Ето защо и на основание чл. 5, ал. 1 АПК и чл. 15, ал. 3 ЗНА тази разпоредба на Наредбата не следва да се прилага, а следва да се приложи законната разпоредба на чл. 18, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, която не изисква преводът да е извършен от определено лице, т. е. може и от самия заявител. В този смисъл и решение № 1311/22.06.2020 г. по търг. дело № 1635 по описа за 2020 г. на САС.

Производството пред АВ е едностранно административно производство, което цели издаване на благоприятен за молителя акт. Едностранно административно е и охранителното производство, уредено в глава шеста на ГПК. В рамките на това производство съдът администрира частноправни отношения, в рамките на безспорно съдебно производство и правилата, уредени в глава шеста в голяма степен дублират правилата, които се прилагат в производствата пред чисто административните органи, уредени в АПК. Съдът служебно извършва проверка дали са налице условията за издаване на искания от него акт, именно, защото производството е едностранно и безспорно.

В производството, уредено в глава шеста, се прилагат общите правила на ГПК, което

означава, че приложима е и разпоредбата на чл. 185 ГПК, която предвижда, че документ, представен на чужд език, се придружава с точен превод на български език, заверен от страната. Ако съдът не може да провери верността на превода или верността на превода е оспорена, той назначава вещо лице. Специално за нотариалното производство, като вид охранително производство, е предвидено назначаване на преводач, в случай, че някое от участващите в производството лица не говори български език. Тази разпоредба дублира общата разпоредба на чл. 4 ГПК, която съобразно препращането на чл. 540 ГПК е приложима за всички видове охранителни производства.

Разпоредбата на чл. 14 АПК предвижда, че пред административния орган могат да се представят документи на чужд език, но те трябва да бъдат придружени с точен превод на български език. Ако съответният орган не може да провери верността на превода, той назначава преводач на разноси на заинтересованото лице. На лицата, които не владеят български език, участници в административното производство, се назначава преводач.

В чл. 18 ЗТРРЮЛНЦ се предвижда, че когато със заявлението е представен документ на чужд език той следва да бъде придружен със заверен превод.

Това обобщение на нормативните разрешения сочи, че разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от Наредба № 1/14.02.2007 г. е в значително отклонение от регламентацията в нормативните актове с по-висш ранг. При положение, че ЗТРРЮЛНЦ, ГПК, АПК не изискват преводите да бъдат извършвани от Министерство на външните работи или натоварена от него преводаческа фирма (има се предвид търговец), то няма основание да се приеме, че за документите, представяни пред АВ, следва да има такова изискване, което е очевидно по-строго и по-формално, затова и в приложение на правилото на чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове това изискване не следва да се прилага.

Отделен е въпросът, че съществуването и представителството на всяко юридическо лице, регистрирано в държава-членка на ЕС може да се установи чрез служебна проверка в публично достъпната система за взаимно свързване на централните, търговските и дружествените регистри, въведена с Директива (ЕС) 2017/1132 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно някои аспекти на дружественото право.

Изложеното обуславя извод, че със заявлението са представени редовни от външна страна документи, които обосновават основателността на предявеното искане и учреденото „С.М.Т.“ ЕООД следва да бъде вписано в търговския регистър, въз основа на заявление А4, вх. № 20210730181146/30.07.2021 г..

Независимо от основателността на жалбата, в полза на дружеството не се поражда право на присъждане на съдебни разноси. И след измененията на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ, алинея 6 предвижда съдът да присъжда разноси на страните по реда на ГПК, а последният нормативен акт е категоричен: сторените в рамките на охранително производство разноси остават в тежест на молителя – чл. 541 ГПК. Производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ и след измененията има охранителен, а не исков характер. То остава едностранно такова, тъй като произнасянето по молба за вписване/обявяване засяга ЕДИНСТВЕНО и само правната сфера на лицето, по чиято партия се вписват промените. Правната сфера на регистърния орган по никакъв начин не се засяга от произнасянето, затова и възможността на АВ да даде становище по депозирана жалба и да получи препис от постановено решение по жалбата не

й придава качеството страна в производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ.

Производството по вписване на обстоятелства/обявяване на документи в ТРРЮЛНЦ е охранително по своя характер, предвид на което същото на основание чл. 530 ГПК се урежда от правилата на глава Четиридесет и девета ГПК, доколкото в специален закон не е предвидено друго. С нормата на чл. 541 ГПК е дадена специална уредба по отношение на разноските в охранителните производства, като е предвидено сторените от молителя разноски да остават за негова сметка. Последното не може да бъде извлечено и от нормата на чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ, която единствено препраща към уредбата на ГПК, или в приложимата и част за процесното охранително производство - глава Четиридесет и девета ГПК, съобразно която уредба разноски не се присъждат нито в полза, нито в тежест на компетентния да се произнесе по молбата за съдействие орган, включително и в производството по обжалване на постановен отказ по молбата. Неприложима е разпоредбата на чл. 78 ГПК, доколкото видно от диспозицията на последната, нормата урежда дължимите разноски на ищец и ответник - страни в спорния исков процес, а и е дерогирана от специалните правила на охранителното производство - чл. 541 ГПК.

В последния смисъл досежно характера на производството по чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ като охранително такова е и постоянната практика на ВКС, като напр. тази по определение 226/09.12.2020 г. по т.д. 1986/2020 г. по описа на ВКС, ТК, I ТО.

На настоящия състав е известна и теза, според която регистърното производство ЗТРРЮЛНЦ не представлява охранително производство по ГПК, тъй като такива могат да бъдат само производствата пред съд или нотариус, а не и пред административен орган, поради което и разноски се следвали по общите правила. Тази теза противоречи на Тълкувателно постановление № 2/2014 г. от 19.05.2015 г. по тълк. д. № 2 от 2014 г. на ВКС и ВАС, в което по задължителен за съдилищата начин е разяснено, че регистърното производство е особено производство, в което длъжностното лице по регистрация е длъжно да извърши предварителна проверка за спазване на предвидените в ЗТР (наименование на нормативния акт към приемане на Постановлението) изисквания относно формата на представените документи и съответствието им с материалния закон. Производството е охранително - едностранно и безспорно, целящо да осигури съдебно съдействие на търговци и клонове на чуждестранни търговци за вписване на подлежащи на вписване обстоятелства и за обявяване на подлежащи на обявяване актове. Тази дейност по вписване и обявяване в Търговския регистър не е административна. Актовете, с които регистърното производство приключва - вписване, заличаване, обявяване или отказ за вписване - не са индивидуални административни актове, а са актове с правно значимо действие. Те не съдържат властническо волеизявление, с което да се осъществява държавно управление. Осъществяваната държавна намеса е строго регламентирана, ограничена е до точно изброени действия и не засяга чужда правна сфера. Предвиденият контрол за законосъобразност на постановения отказ е гражданскоправен. Уреден е в чл. 25 от Закона за търговския регистър, като е посочено, че компетентен да се произнесе е окръжния съд по седалището на търговеца или клон на чуждестранния търговец. Съдът разглежда жалбата еднолично, в закрито заседание, по реда на глава XXI от ГПК „Обжалване на определенията“, а неговия акт подлежи на обжалване в 7-дневен срок пред съответния апелативен съд, чието решение е окончателно. Контролът е идентичен с този за охранителните актове и изключва приложимостта на административния.

След като няма съмнение, че производството е ОХРАНИТЕЛНО, то приложими са правилата на ГПК, а това значи тези, предвидени за точно това производство, които отчитат спецификите му – чл. 541 ГПК. Неприложимост на чл. 541 ГПК не би могла да се изведе от това, че новата чл. 25, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ препращала към изцяло изключващата тази възможност разпоредба на чл. 541 ГПК – подобно препращане би било *non sens*. Всъщност това е често срещан проблем на законодателната дейност в последните години. Въвеждането на разпоредбата цели разтоварване на административните съдилища от разглеждане на иски за вреди от незаконосъобразни актове на длъжностни лица при произнасянето им, но извършената от законодателя промяна е крайно непрецизна и позволява нееднозначно тълкуване. При извод регистърното производство да е охранително, ясно е, че отговорност за разноските по смисъла на чл. 78 ГПК не може да бъде реализирана, тъй като тази отговорност касае насрещни страни в производството, а регистърния орган не е такава насрещна страна на заявителя. Затова препращането е към приложимата специална разпоредба на чл. 541 ГПК, а тя е категорична за това кой следва да понесе разноските. Следва да се отбележи, че съдът се произнася с изричен диспозитив само, когато присъжда разноски (те не са част от спорния предмет), затова при неоснователност на искането, по същото съдът не дължи произнасяне за отхвърлянето му с диспозитива на крайния акт.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалба на „С.М.Т.“ ЕООД – в процес на регистрация, ОТКАЗ № 20210730181146-3/05.08.2021 г. на Агенция по вписванията, постановен по заявление А4, вх. № 20210730181146/30.07.2021 г. за първоначална регистрация на заявителя.

УКАЗВА на длъжностното лице при АВ - ТРРЮЛНЦ да впише в търговския регистър „С.М.Т.“ ЕООД, съобразно заявление А4, вх. № 20210730181146/30.07.2021 г..

Решението не подлежи на обжалване. Препис да се изпрати на АВ-ТРРЮЛНЦ.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____